

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ὕγδοος

Συνδρομὴ ἰτησι: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.— Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἐτήσιαι.— Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὀδὸς Σταδίου, 6.

16 Δεκεμβρίου 1879

Σφραγὶς τοῦ
ΔΗΜΟΥ ΩΛΙΑΡΙΩΝ

[Ἐπῆρχε μέχρι τοῦ 1840 ἐν Πάρῳ. Ἐκτοτε συνεχω-
νεύθη ἐν τῷ δ ἤ μ ω Π ἄ ρ ο υ].

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παύλου Λάμπρου].

Τῇ 31 Δεκεμβρίου 1879 λήγει τὸ τέ-
ταρτον ἔτος τῆς Ἐστίας. Ὅσοι τῶν
κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξα-
κολουθήσωσι λαμβάνοντες τὴν Ἐστίαν
καὶ κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος, παρακαλοῦνται
ν' ἀποστείλωσι πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐ-
τῆς, πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1880, τὸ τί-
μημα τῆς συνδρομῆς, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ δι-
ακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

KINEZOY ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝ ΚΙΝΑΙ

Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου.

Συνίξις· ἰδί σελ. 769.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Ὅπερ θὰ ἦτο λίαν λυπηρὸν, ἂν δὲν ἐπραγματεύτο
περὶ ἰδιαιτέρων ἐθίμων τοῦ Οὐρανίου Κράτους.

Ὅ,τι καὶ ἂν ἔλεγεν ἢ διενοεῖτο ὁ ἐντιμό-
τατος Κ. Γουλιέλμος I. Βίδουφ, τὸ ταμεῖον
τῆς Ἐκατοντούτιδος ἠπειλεῖτο σπουδαίως· δι-
ότι τὸ σχέδιον τοῦ Κιν-Φὸ δὲν ἦτο ἐξ ἐκείνων,
ὧν, μετὰ προηγουμένην σκέψιν, ἀναβάλλει τις
ἀορίστως τὴν ἐκτέλεσιν. Ὁ μαθητὴς τοῦ Βάγγ,
κατεστραμμένος ἤδη οἰκονομικῶς, εἶχε σπου-
δαίως ἀποφασίσει νὰ καταστρέψῃ βίον, ὅστις,
καὶ πλούσιος ὅτε ἦτο, λύπας μόνον καὶ ἀνίαν
προὔξενει εἰς αὐτόν.

Ἢ ὑπὸ τοῦ Σὸν ἐγχειρισθεῖσα ἐπιστολή, δ-
κτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν ἀφιξίν της, προήρχετο
ἐξ Ἀγίου Φραγκίσκου, καὶ ἀνήγγελλε τὴν ἀνα-
στολὴν τῶν πληρωμῶν τῆς Κεντρικῆς Καλι-
φορνικῆς Τραπεζῆς. Ἢ περιουσία δὲ τοῦ Κιν-Φὸ

ἀπετελεῖτο καθ' ὀλοκληρίαν σχεδόν, ὡς γνω-
ρίζομεν, ἐκ μετοχῶν τῆς τραπεζῆς ταύτης, ἡ-
τις τοσοῦτον τέως ἦτο ἀσφαλῆς. Οὐδεὶς ὅμως
ὑπελείπετο δισταγμός, ἢ δὲ εἰδήσεις, ὅσῳ καὶ
ἂν ἐφαίνετο ἀπίθανος, ἦτο ἀληθῆς δυστυχῶς.
Αἱ ἐφημερίδες τὴν ἐβεβαίουν, καὶ ὁ Κιν-Φὸ κα-
τεστρέφετο ἐντελῶς ὑπὸ τῆς κηρυχθείσης ἤδη
πτωχεύσεως.

Πλὴν τῶν μετοχῶν ἐκείνων οὐδὲν ἢ σχεδόν
οὐδὲν τῷ ἀπέμενε. Ἢ ἐν Σάγγ-Χάϊ κατοικία
του, ἧς ἡ ἀδύνατος σχεδόν πώλησις ἀσήμαντον
μόλις θ' ἀπέφερε προϊόν· αἱ δὲκτὼ χιλιάδες ταλ-
λῆρων, ἃς εἶχε πληρώσει ὡς ἀσφάλιστρα εἰς
τὴν Ἐκατοντούτιδα· καὶ μετοχαὶ τινες τῆς Ἐ-
ταιρίας τῶν ἀτμοκινήτων τοῦ Πέν-Τσῖν, αἵτι-
νες, αὐθημερὸν πωληθεῖσαι, μόλις παρεῖχον εἰς
αὐτόν τὰ μέσα νὰ περᾶνῃ εὐσχήμως τὸν βίον.

Κάτοικός τις τῆς Δύσεως, Γάλλος ἢ Ἀγ-
γλος, ἠθέληεν ἴσως στοϊκώτερον ἀποδεχθῆ τὴν
περιπέτειαν αὐτὴν τῆς ζωῆς, καὶ ἠθέλε προσ-
παθῆσαι ν' ἀναζήσῃ διὰ τῆς ἐργασίας. Κάτοικος
ὅμως τοῦ Οὐρανίου Κράτους ἄλλως ἔπρεπε νὰ
σκεφθῆ καὶ νὰ πράξῃ. Ὁ Κιν-Φὸ, ὡς ἀληθῆς
Κινέζος, καὶ χωρὶς τινος ἐλέγχου τῆς συνειδή-
σεώς του, ἐξέλεγε τὴν αὐτοχειρίαν ὡς μέσον
ἀπαλλαγῆς, μετὰ τῆς τυπικῆς ἐκείνης ἀπαθείας,
ἧτις χαρακτηρίζει τὴν κιτρίνην φυλὴν.

Ὁ Κινέζος ἔχει ἀδρανὲς μόνον θάρρος, ἀλλὰ
τὸ ἔχει εἰς μέγιστον βαθμόν. Ἢ πρὸς τὸν θά-
νατον ἀδιαφορία του εἶνε ἀληθῶς μοναδική. Ἀ-
σθενῶν, προσδοκᾷ αὐτόν ἀπαθῆς· καταδικος δέ,
καὶ ὑπὸ τὰς χεῖρας τοῦ δημίτου ἤδη εὕρισκό-
μενος, τὸν περιμένει ἀφοβός. Αἱ συχναὶ δημόσιαι
ἐκτελέσεις θανατικῶν ποινῶν, ἢ θεὰ τῶν φοβερῶν
βασάνων, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν κλίμακα τῶν
ποινῶν ἐν τῷ Οὐρανίῳ Κράτει, ἐξωκείωσαν ἐνω-
ρὶς τοὺς Ἰίους τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς
ἀλύπου παραιτήσεως τῶν ἐγκοσμίων.

Οὐδὲν ἐπομένως ἄπορον, ὅτι ἐν πάσῃ οἰκογε-
νεῖᾳ ἢ τοῦ θανάτου ἰδέα εἶνε καθημερινὴ καὶ
συνήθης ὁμιλία, καὶ συνδέεται πρὸς πᾶσαν συ-
νήθη πράξιν τοῦ βίου. Ἢ τῶν προγόνων λατρεία
ἀνευρίσκεται καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς ἀπορωτά-
τοις. Εἰς τῶν πλουσίων τοὺς οἴκους ὑπάρχει
πανταχοῦ εἰδὸς τι οἰκιακοῦ βωμοῦ· εἰς πᾶσαν
δὲ πτωχὴν καλύβην γωνία τις ἐπιφυλάσσεται
εἰς τῶν προγόνων τὰ λείψανα, ὧν ἡ ἐορτὴ τε-

λεῖται τὸν δεύτερον μῆνα. Τούτου δ' ἕνεκα εὐρίσκει τις ἐν τῷ αὐτῷ ἐμπορικῷ καταστάματι κλίνας βρεφῶν, γαμήλια δῶρα καὶ φέρετρα παντοδαπά.

Ἡ ἀγορὰ φερέτρον ἀποτελεῖ διαρκὲς τοῦ Κινέζου μῆλημα. Τὰ σκευῆ τῆς πατρικῆς οἰκίας θὰ ἦσαν ἑλλιπῆ, ἀν δὲν ὑπῆρχε φέρετρον μεταξὺ αὐτῶν, ὁ δὲ υἱὸς νομίζει καθήκον του καὶ τρυφερὸν τῆς στοργῆς του δαίμα νὰ προσφέρῃ αὐτὸ εἰς τὸν πατέρα του ζῶντα. Ἡ νεκρικὴ ἐκείνη κλίνη ἀποτίθεται τότε εἰς ἰδιαιτέρον δωμάτιον, κοσμεῖται, εὐτρεπίζεται, καὶ διατηρεῖται πολλάκις ἔτη μακρά, ἀφοῦ δεχθῆ τὸ λείψανον εἰς τοὺς κόλπους τῆς. Ἀπλῶς εἰπεῖν τὸ πρὸς τοὺς νεκροὺς σέβας ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν τῆς κινεζικῆς θρησκείας, καὶ συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς σύσφιγγιν τῶν οικογενειακῶν δεσμῶν.

Ὁ Κιν-Φὸ ἐπομένως ἡσυχότερον παντὸς ἄλλου ἐσκέπτετο τὴν ἰδίαν χειρὶ καταστροφὴν τοῦ βίου του. Ἀσφαλίσας τὸ μέλλον τῶν δύο προσφιλῶν εἰς αὐτὸν ὄντων, τί ἄλλο ἠδύνατο ν' ἀναπολήσῃ μετὰ πόθου; Οὐδέν. Οὐδὲ τύψιν συνειδήσεως προὔξενε εἰς αὐτὸν ἢ αὐτοχειρία, διότι τὸ ἐν τῇ Δύσει ὡς ἐγκλημα θεωρούμενον νομίζεται πράξις νομιμωτάτη, οὕτως εἰπεῖν, παρὰ τῷ παραδόξῳ πολιτισμῷ τῶν λαῶν τῆς ἀνατολικῆς Ἀσίας.

Οὕτως ἡ ἀπόφασίς τοῦ Κιν-Φὸ ἦτο ἐσκεμμένη, καὶ οὐδεμίαν ἐπήρεια, οὐδ' αὐτὴ ἢ τοῦ Βάγγ, ἠδύνατο νὰ τὸν ἀποτρέψῃ τῆς ἐκτελεσεώς τῆς.

Ἄλλως δὲ ὁ φιλόσοφος ἠγνόει ἐντελῶς τὰ σχέδια τοῦ μαθητοῦ του. Ὁ Σούν ἐπίσης οὐδὲν περὶ αὐτῶν ἐγνώριζε, κ' ἐν μόνον τοῦτο εἶχε παρατηρήσει, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς του ὁ Κιν-Φὸ ἐφαίνετο ἀνεκτικώτερος πρὸς τὰς καθημερινὰς αὐτοῦ ἀνοησίας.

Ὁ Κιν-Φὸ παρήγγειλε τὸ φέρετρον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν Μάου-Τσέν, ὅπου κατασκευάζονται τὰ κάλλιστα, καὶ ἠγόρασεν ἓνα λευκὸν ἀλέκτορα, εἰς ὃν, κατὰ τὰς κινεζικὰς παραδόσεις, ἐνσαρκοῦνται τὰ περιεπτάμενα πνεύματα, ἅτινα ἠθελον τυχὸν ἀρπάσει στοιχεῖά τινα, ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀποτελούντων τὴν κινεζικὴν ψυχὴν. Μετὰ τοῦτο συνέταξε τὸ πρόγραμμα τῆς κηδείας του καὶ ἔγραψε τὴν διαθήκην του, κληροδοτήσας εἰς μὲν τὴν νεαρὰν χήραν τὴν ἐν Σάγγ-Χάϊ οἰκίαν του, εἰς δὲ τὸν Βάγγ εἰκόνα τινα τοῦ αυτοκράτορος Τάϊ-Πίγγ, ἣν ἀσμένως πάντοτε ἐθεώρει ὁ φιλόσοφος.

Τὴν 20 Ὀκτωβρίου ἔφθασεν ἀπὸ τῆς Μάου-Τσέν τὸ φερέτρον του, ἐπιμελῶς συνσκευασμένον, οὐδεὶς δ' ἐν τῷ οἴκῳ του ἐξεπλάγη ἐπὶ τούτῳ, οὔτε ὁ Σούν, οὔτε ὁ Βάγγ, οὔτε τῶν ὑπηρετῶν οἰοσθήποτε. Τὸ νεκρικὸν αὐτὸ ἀριστοτέχνημα ἀπετέθη ἐν τῷ θαλάμῳ τῶν προγόνων, ὅπου, στυλβούμενον, τριβόμενον καὶ καθαριζόμενον, ἤθελε βεβαίως μακρὸν χρόνον ἀναμειβεῖν τὸ

τέλος τοῦ μαθητοῦ τοῦ φιλοσόφου Βάγγ. . . ἂν τὰ πράγματα δὲν εἶχον ἄλλως ὀρισθῆ. Ἄλλ' αἱ ἡμέραι τοῦ Κιν-Φὸ ἦσαν ἠριθμημένα, καὶ ἠγγίζεν ἡ ὥρα, ἥτις ἐμελλε νὰ κατατάξῃ καὶ αὐτὸν μεταξὺ τῶν προγόνων τῆς οἰκογενείας.

Ἀληθῶς τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἐσπέραν εἶχεν ὀριστικῶς ἀποφασίσει ὁ Κιν-Φὸ νὰ καταλίπῃ τὸν βίον.

Ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἦλθεν ἐπιστολὴ τῆς περιαλγοῦς Δέ-Οὔ.

Ἡ νεαρὰ χήρα προσέφερεν εἰς τὸν Κιν-Φὸ τὴν μικρὰν αὐτῆς περιουσίαν. Τὰ πλούτη ἦσαν δι' αὐτὴν ἀσήμαντα, ἔγραψεν ἠδύνατο νὰ τὰ στερηθῆ. Τὸν ἠγάπα· τί περισσώτερον τῇ ἐχρειάζετο; Δὲν ἠδύνατο ἄρα γε νὰ ζήσωσιν εὐτυχεῖς καὶ πτωχότεροι;

Ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, ἀποπνεύουσα εὐλικρινεστάτην ἀγάπην, δὲν κατόρθωσε νὰ μετατρέψῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Κιν-Φὸ.

— Ὁ θάνατός μου μόνος δύναται νὰ τὴν πλουτίσῃ! διελογίσθη.

Ἐμενεν ἤδη νὰ ὀρισθῆ ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελεσεως τῆς ἐσχάτης του πράξεως. Ὁ δὲ Κιν-Φὸ ἠσθάνετο εὐχαρίστησιν κανονίζων τὰ κατ' αὐτὴν, κ' ἐλπίζων ὅτι ἡ ὑστάτη του ὥρα, ὅσον βραχεῖα καὶ ἂν ἦτο, θὰ προὔξενε τούλαχιστον εἰς αὐτὸν στιγμιαῖον τῆς καρδίας παλμόν.

Ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ γιάμεν ἠγείροντο τέσσαρες ὠραῖαι σκιαδες, κεκοσμημέναι δι' ὅλης τῆς φαντασίας τῆς κινεζικῆς τέχνης. Ὄνομάζοντο δέ, ἡ μὲν «Σκιάς τῆς Εὐτυχίας», ὅπου ὁ Κιν-Φὸ οὐδέποτε εἰσῆρχετο· ἡ δὲ «Σκιάς τοῦ Πλούτου», ἣν ἐθεώρει μετὰ μεγίστης περιφρονήσεως· ἡ τρίτη «Σκιάς τῆς Ἡδονῆς», ἥς αἱ θύραι ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἦσαν δι' αὐτὸν κλεισταί· καὶ ἡ τετάρτη «Σκιάς τῆς Μακροβιότητος», ἣν ἀπόφασιν εἶχε νὰ κρημνίσῃ.

Τὴν τελευταίαν ταύτην ἐξέλεξεν ἀνεπιγνώστως, καὶ ἐντὸς αὐτῆς ἀπεφάσισε νὰ κλεισθῆ τὴν ἐπομένην νύκτα Ἐκεῖ θὰ τὸν ἀνεύρισκον τὴν ἐπιούσαν, εὐδαίμονα ἤδη ἐν τῷ θανάτῳ.

Πῶς ὅμως ν' ἀποθάνῃ; Νὰ σχίσῃ τὴν κοιλίαν του ὡς Ἰάπων, νὰ ἀπαγχονισθῆ διὰ τῆς μεταξίνης του ζώνης, ὡς μανδάρινος, ἢ ν' ἀνοίξῃ τὰς φλέβας του ἐντὸς εὐδῶδους λουτροῦ, ὡς ἐπικουρείας τις τῆς ἀρχαίας Ῥώμης; Ὁχι. Οἱ τρόποι οὗτοι τῷ ἐφαίνοντό πως κτηνώδεις, καὶ δυσάρεστοι ἄλλως διὰ τε τοὺς φίλους καὶ τοὺς ὑπηρέτας του. Δύο τρεῖς κόκκοι ὀπίου μᾶλλον, ἀνάμικτοι μετ' ὀξέος δηλητηρίου, τῷ ἐφαίνοντο ἀρκούντες ἵνα διαβιβάσωσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, χωρὶς κἂν αὐτὸς νὰ τὸ αἰσθανθῆ, μεταβαίνων ὡσεὶ ἐν ὄνειρῳ ἀπὸ τοῦ προσκαίρου ὕπνου εἰς τὸν αἰώνιον.

Ὁ ἥλιος ἤρχιζεν ἤδη κλίνων πρὸς τὸν ὀρίζοντα, καὶ ὀλίγοι μόνον ὄραι ζωῆς ὑπελείποντο εἰς τὸν Κιν-Φὸ. Ἠθέλησε τότε νὰ ἴδῃ ἐν ἐσχάτῳ

περιπάτω τὴν πεδιάδα τοῦ Σάγγ-Χαΐ καὶ τὰς ὄχθας τοῦ Χουάγγ-Πού, ὅπου τοσάκις εἶχε περιπλανῆσαι τὴν πλῆξίν του. Μόλις δέ, χωρὶς κἀν νὰ ἴδῃ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν Βάγγ, κατέλιπε τὸ γιάμεν, εἶνα ἐπανέλθῃ καὶ μὴ ἐξέλθῃ πλέον.

Ἡ ἀγγλικὴ χώρα, ἡ μικρὰ ἐπὶ τοῦ ποταμίου γέφυρα καὶ ἡ ἀγγλικὴ παραχώρησις παρῆλλον ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ τ' ἀπαθῆ βήματά του, ἄτινα οὐδ' ἠσθάνετο κἀν τὴν ἀνάγκην νὰ ταχύνῃ κατὰ τὴν ὑστάτην ἐκείνην στιγμήν. Διὰ τῆς προκυμαίας τοῦ κινεζικοῦ λιμένος περιέκαμψε τὰ τεῖχη τοῦ Σάγγ-Χαΐ μέχρι τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας, ἧς ὁ θόλος δεσπόζει τοῦ μεσημβρινοῦ προαστείου, καὶ τραπὲς δεξιᾷ ἀνῆλθεν ἡσύχως τὴν ὁδόν, ἧτις φέρει πρὸς τὴν παγὸσαν τοῦ Λουάγγ-Χάο.

Ἐνώπιον αὐτοῦ ἀναπτύσσετο ἡ εὐρεία πεδιάς, ἐκτεινομένη μέχρι τῶν σιαιρῶν λόφων, οἵτινες περιορίζουσι τὴν κοιλάδα τοῦ Μίν καὶ τὰς ἐλώδεις ἐκτασεις, ἃς ἡ γεωργία μετέβαλεν εἰς ὀρυζῶνας. Πού καὶ που διέκοπτε τὸ πεδίον σύμπλεγμά τι διωρύγων, πληρομένων ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος, ἡ διέριζον αὐτὸ ἐλευεῖνα τινα χωρία, ἃν αἱ καλᾶμινοι καλυθαί ἦσαν ἐστρωμένοι διὰ κιτρινωποῦ πηλοῦ, καὶ σπάνιοι τινες ἀγροί, ὑψωμένοι τεχνικῶς, ὅπως μένουσιν ἀσφαλεῖς κατὰ τῆς πλημμύρας. Διὰ τῶν στενῶν δὲ ἀτραπῶν ἐτρέποντο εἰς ταχεῖαν φυγὴν ἢ εἰς περιφοβὸν πτήσιν κύνες πολυάριθμοι καὶ λευκὰ ἐρίφια, χῆνες καὶ νῆσσαι, ὅσάκις αἰφνίδιος διαβάτης ἐτάρασσε τὰς διασκεδάσεις των.

Ἡ πεδιάς ἐν τούτοις ἐκείνη, ἡ τοσοῦτον λαμπρῶς καλλιεργημένη, ἧς ἡ θεὰ οὐδαμῶς ἐξέπληττε τοὺς ἐγγχωρίους, ἤθελε βεβαίως προκαλέσει τὴν προσοχὴν καὶ κινήσει πιθανῶς τὴν ἀντιπάθειαν τοῦ ξένου. Ἐκατοντάδες φερέτρων ἐφαίνοντο κύκλω. Ἐκτὸς τῶν νεοσκευῶν λόφων, οἵτινες ἐκάλυπτον προσφάτων νεκρῶν τὰ λείψανα, σειραὶ δλόκληροι ἐπιμήκων κιβωτίων καὶ πυραμίδες φερέτρων ἐκάλυπτον τὴν γῆν, δίκην σωρῶν οἰκοδομησίου ξυλείας. Ἡ περίξ τῶν πόλεων κινεζικὴ πεδιάς εἶνε συνήθως εὐρὺ κοιμητήριον, καὶ οἱ νεκροὶ πληροῦσι τὴν χώραν ὡς οἱ ζῶντες. Λέγεται δέ, ὅτι ἡ ταφὴ τῶν φερέτρων ἐκείνων εἶνε ἀπηγορευμένη, ἐνόσφ ἡ αὐτὴ δυναστεία κατέχει τὸν θρόνον τῶν Γίῶν τοῦ Οὐρανοῦ· ἀλλ' αἱ δυναστεῖαι αὐταὶ διαρκοῦσιν αἰῶνας ὅλους! Ὅπως δὴποτε ὅμως, εἴτε ἀληθῆς εἴτε ψευδῆς εἶνε ἡ ἀπαγόρευσις, τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι τὰ πτώματα, κατακείμενα ἐντὸς τῶν φερέτρων των, καινουργῶν ἢ κατεσκληκότων, πλουσίαν ἢ πενιχρῶν, ἀναμένουσιν ἔτη δλόκληρα τῆς ταφῆς τὴν ἡμέραν.

Ὁ Κιν-Φὸ οὐδαμῶς ἠπόρει βεβαίως πρὸς τὸ θέαμα· ἄλλως δὲ προσβάνειν ἀλλόφρων καὶ οὐδὲν περὶ αὐτὸν βλέπων. Δύο ξένοι, εὐρωπαιστὶ

ἐνδεδυμένοι, καὶ παρακολουθοῦντες αὐτὸν ἀφ' ἧς ἐξήλθε τῆς οἰκίας του, οὐδόλως ἐφείλκυσαν τὴν προσοχὴν του. Οὐδὲ κἀν τοὺς εἶδεν, ἐνῶ τούναντιον ἐκείνοι ἐφαίνοντο προσπαθοῦντες νὰ μὴ τὸν χάσωσιν ἐπὶ στιγμήν. Παρακολουθοῦντες αὐτὸν ἀπὸ τινος ἀποστάσεως, ἐβάδιζον ὅτ' ἐκεῖνος ἐβάδιζε καὶ ἴσταντο ὅτε ἀνέκοπτε τὸ βῆμά του. Ἐνίοτε ἀντήλασσαν πρὸς ἀλλήλους βλέμματά τινα καὶ λόγους ὀλίγους, πρόδηλον δὲ ἦτο ὅτι τὸν κατεσκόπευον. Ἦσαν μέσου ἀναστήματος, τριακοντούτεις μόλις, εὐστατεῖς καὶ ὁμοιοὶ πρὸς ἀλλήλους, ὁμοιάζον δὲ πρὸς κύνας θηρευτικούς, ὅξυ ἔχοντας τὸ βλέμμα καὶ ταχεῖς τοὺς πόδας.

Ὁ Κιν-Φὸ, περιπατήσας μίαν σχεδὸν λεύγαν διὰ τῆς πεδιάδος, ἀνεκάμψεν ἐπιστρέφων πρὸς τὰς ὄχθας τοῦ Χουάγγ-Πίν.

Οἱ δύο ἴχνευται τὸν ἐμιμήθησαν.

Ἐπιστρέφων ὁ Κιν-Φὸ συνήτησεν ἐπαίτας τινὰς ἐλευεῖνους τὴν θεάν καὶ τοῖς ἔδωκεν ἐλεημοσύνην. Περαιτέρω ἀπήνησεν χριστιανὰς τινὰς Κινέζας, ἃς αἱ γαλλίδες ἀδελφαὶ τοῦ Ἐλέου ἐμόρφωσαν συναδέλφους των ἐν ἀφοσιώσει, φερομένης ἐντὸς καλᾶθων ἔκθετα βρέφη, συνηγμένα ἀπὸ τῶν τριόδων! Ὁ Κιν-Φὸ ἐκένωσε τὸ βαλάντιόν του ἐντὸς τῶν χειρῶν τῶν ἐλεημόνων ἐκείνων γυναικῶν, οἱ δὲ δύο ξένοι ἐξεπλάγησαν πρὸς τοιαύτην πράξιν κατοίκου τοῦ Οὐρανοῦ Κράτους.

Ἦλθε τέλος ἡ ἑσπέρα καὶ ὁ Κιν-Φὸ, ἐπιστρέψας εἰς τὰ τεῖχη τοῦ Σάγγ-Χαΐ, ἐτράπη τὴν ὁδὸν τῆς προκυμαίας.

Ὁ κινητὸς τῆς πληθυσμὸς δὲν ἐκοιμᾶτο ἔτι, φωναὶ δὲ καὶ ἄσματα ἀντήχουν πανταχόθεν.

Ὁ Κιν-Φὸ ἔτεινε τὸ οὖς, ἐπιθυμῶν ν' ἀκούσῃ τοὺς τελευταίους λόγους, οἵτινες ἤθελον πλῆξει τὰ ὠτά του πρὸ τῆς τελευτῆς του.

Νέα τις ταγκαδέρη, διευθύνουσα τὴν λέμβον τῆς διὰ τῶν ἀμαυρῶν ὕδατων τοῦ Χουάγγ-Πού, ἔψαλλε ταῦτα·¹

Ἰδέτε! Εἶν' ἡ λέμβος μου ζωγραφιστὴ καὶ μ' ἄνηθ στολισμένη.

Μὴν ἐρωτᾶτε, διατί'

ἡ τρέμουσα καρδία μου τὸν περιμένει. Ἀὔριον φθάνει! Ἄς τὸν φέρῃ ἀσφαλὴ τοῦ οὐρανοῦ τὸ νεῦμα!

Εἶν' ἡ ὁδὸς αὐτοῦ πολλή·

ἃς τὴν βραχύνῃ οὔριον ἀνέμου πνεῦμα!

— Ἀὔριον φθάνει! κ' ἐγώ, τί θὰ ἦμαι αὔριον, διελογίσθη ὁ Κιν-Φὸ, σεῖων τὴν κεφαλὴν.

Ἡ νέα ταγκαδέρη ἐξηκολούθησε ψάλλουσα:

Μακρὰν, μοῦ εἶπον, ἔφυγε' πολὺ μακρὰν τὸ βῆμά του ἐτράπη· καὶ τὴν καρδίαν μου νεκρὰν

1. Ἀναγκαῖον νομίζομεν νὰ σημειωθῇ, ὅτι οἱ στίχοι οὔτοι δὲν εἶνε μετὰφρασις, οὐδ' ἐλευθέρα κἀν παράφρασις τοῦ πρωτοτύπου, ἀλλὰ μίμησις αὐτοῦ, ἡ μόνη, τὸ ἐφ' ἡμῖν, δυνατὴ εἰς ἀπόδοσιν τῆς μελαγχολικῆς χάριτος τῶν ἐν τῷ κειμένῳ στροφῶν. Σ. τ. Μ.

φεύγουσ' ἀφῆκε τοῦ φυγόντος ἡ ἀγάπη.

Ὅταν ἀκούω τοῦ ἀνέμου τὴν πνοήν,
τρέμω τὴν καταγίδα.

Ἄλλ' ἂν τὸν φέρῃ καταγίς;

Ἄς πνέῃ δὲν φοδοῦμαι! τρέμω. . . ἀπ' ἐλπίδα!

Ὁ Κιν-Φό ἤκουε σιγῶν, ἡ δὲ ταγκαδέρη ἐ-
τελείωσε τὸ ἄσμά της διὰ τῆς ἐπομέννης στροφῆς:

Μακράν μου τρέχεις. Τί ζητεῖς; Πλούτη, χρυσὸν

ζητεῖς μακράν μου πλάνης!

Πλοῦτόν μου ἔχω περισσόν

ἐγὼ σὲ μόνον. Ἄν μακράν μου ἀποθάνῃς!

Ἐπάνελθε, ἀρκεῖ! Σελήνας τώρα τρεῖς

μοῦ λείπεις καὶ σοῦ λείπω.

Ἐγὼ μετρῶ, σὺ δὲν μετρεῖς;

Καὶ μ' ἀγαπᾷς καὶ σ' ἀγαπῶ. . . — θὰ σοῦ τὸ εἶπω!

— Ἴσως ἔχει δίκαιον, ἐπιθύρῃσεν ὁ Κιν Φό,
ἴσως ὁ πλοῦτος μόνον δὲν ἀποτελεῖ τὴν εὐτυχίαν!

Ἄλλὰ δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ δοκιμάσῃ τις.
Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ὁ Κιν-Φό εἰσῆρχετο εἰς
τὴν οἰκίαν του, οἱ δὲ δύο ξένοι, οἵτινες εἶχον πα-
ρακολουθήσει αὐτόν, ἠγαγκάσθησαν νὰ σταμα-
τήσωσιν.

Ὁ Κιν-Φό κατηυθύνθη ἡμέρα πρὸς τὴν σκι-
άδα τῆς Μακροβιότητος, ἠνοιξε τὴν θύραν της,
τὴν ἐπανεκλείσει, κ' εὐρέθη μόνος ἐντὸς μικρᾶς
αἰθούσης, ἰλαρῶς φωτιζομένης ὑπὸ λαμπτήρος
ἀμαυρᾶς ἔχοντος τὰς ὑέλους.

Ἐπὶ τραπεζίου κατεσκευασμένου ἐξ ἐνὸς μύ-
νου τεμαχίου νεφρίτου λίθου, εὐρίσκετο μικρὰ
κυτίς, περιέχουσα κόκκους τινὰς ὀπιοῦ, ἀνα-
μειγμένου μετὰ θανασίμου δηλητηρίου—πρό-
χειρον ἐν πάσῃ περιπτώσει καταφύγιον εἰς τὸν
ἀνιῶμενον πλούσιον.

Ὁ Κιν-Φό ἔλαβε δύο τῶν κόκκων ἐκείνων,
εἰσῆγαγεν αὐτοὺς εἰς μικρὰν καπνοσύριγγα ἐξ
ἐρυθρᾶς ἀργίλλου, ὁποῖα συνήθως μεταχειρίζον-
ται οἱ ὀπιοπῶται, καὶ ἠτοιμάσθη νὰ τὴν ἀνάψῃ.

— Καὶ πῶς λοιπόν! εἶπεν, οὐδεμίαν κὰν
συγκίνησιν θὰ αἰσθανθῶ, καθ' ἣν στιγμὴν πρό-
κειται νὰ κοιμηθῶ διὰ νὰ μὴ ἐξυπνήσω πλέον!

Διστάσας δ' ἐπὶ στιγμὴν,

— Ὅχι! ἀνέκραξε, ῥίπτων τὴν καπνοσύ-
ριγγα, ἥτις ἐθραύσθη χαμαί. Τὴν θέλω τὴν ἐ-
σχάτην αὐτὴν συγκίνησιν, ἔστω καὶ συγκίνη-
σις τῆς προσδοκίας· τὴν θέλω . . . καὶ θὰ τὴν
ἔχω.

Ἐξελθὼν δὲ τῆς σκιαδος ὁ Κιν-Φό, ἐβάδισε,
ταχύτερον ἢ συνήθως, πρὸς τὸ δωμάτιον τοῦ
Βάγγ.

[Ἐπεται συνέχεια.]

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΟΡΟΘΕΤΗΣΕΩΣ

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ὀροθετικῆς γραμμῆς
Κράτους τινὸς στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἐξῆς θεμε-
λιωδῶν βάσεων ἃς συντόμως ἐκθέτομεν.

Πρώτη βάση. Ἀρχαῖα μεθόρια πολιτικά,
ἱστορικά, οἰκονομικά καὶ ἐθνολογικά ἢ ἐθνοκρα-
τικά, ὑπάρξαντα, νῦν διαμορφωθέντα, ἢ δυνά-
μενα νὰ διαμορφωθῶσι.

Δευτέρα βάση. Γεωμετρικά σχήματα ἢ γραμ-
μαὶ κατὰ συνθήκην (lignes conventionnelles).

Τρίτη βάση. Φυσικαὶ γραμμαὶ, κορυφογραμ-
μαὶ (lignes de partage des eaux) καὶ μισγάγ-
κειαι (thalwegs).

Ἡ πρώτη ἐξ ὅχως κοινωνικῆ, συνδέει τὸ
παρελθὸν μὲ τὸ μέλλον, ἀρμύζει εἰς τὴν ἠθικὴν
καὶ ὑλικὴν ἀνάπτυξιν ἔθνους τινὸς, εἶναι συ-
νέπεια τῶν μεγάλων ἀρχῶν τοῦ νῦν αἰῶνος, ἃς
αἱ τελευταῖαι δεκαετηρίδες διὰ περιφανῶν γε-
γονότων ἐκύρωσαν, ἀλλ' ἀπαιτεῖ μακρὰς εἰδι-
κάς καὶ ἐπιμόνους σπουδὰς, ἐγείρει κατὰ τὴν ἐ-
φαρμογὴν ἀμφισβητήσεις σπουδαίας, ἃς προκα-
λεῖ ἢ παντοειδῶν συμπερόντων σύγκρουσις, ἥτις
θίγει καὶ ἄλλων κρατῶν τὰ συμφέροντα.

Ἡ δευτέρα δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς στρα-
τιωτικὰς, πολιτικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀπαι-
τήσεις, τυγχάνει δύσκολος εἰς τὰς ἐφαρμογὰς
αὐτῆς, ἐνίοτε δ' εἶναι ἀδύνατος.

Ἡ τρίτη εἶναι ἡ μόνη κατὰ γενικὴν ἀρχὴν
ἐφαρμοσίμος. Φυσικαὶ καὶ ἀρχικαὶ γραμμαὶ (li-
gnes naturelles et principales) εἰσὶν αἱ ἀκρῶ-
ρειαι καὶ αἱ μισγάγκειαι. Ἐρευνησόμεν ἀμφο-
τέρας.

Αἱ ἀκρῶρειαι εἰσὶ πάντοτε αἱ ἀρμοδιώτεραι·
ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν ἔποψιν, εὐχερῶς δύναν-
ται ν' ἀνευρεθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, παρέχουσιν
ὀροθετικὴν γραμμὴν καταφανῆ καὶ ἀμετάβλητον·
ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἔποψιν δὲν παραβλάπτουσι
τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων, διότι αἱ πόλεις
κείμεναι παρὰ τὰ ρεῖθρα τῶν ποταμῶν, τῶν πο-
ταμιδίων καὶ τῶν χειμάρρων δὲν ἀποχωρίζονται
ἐκ τῶν πλησιοχώρων χωρίων, οὐδὲ ταῦτα ἐκ
τῶν ἀροσίμων γαιῶν αὐτῶν· διὰ τούτων ἀπο-
φεύγει τις τὰς ἀναφουρέσας σοβαρὰς ἐριδας ἐπὶ
τῆς χρήσεως τῶν ὑδάτων. Ὑπὸ καθολικωτέραν
δ' ἔποψιν, ἐπειδὴ ἡ ὑπέρβασις καὶ διάβασις αὐ-
τῶν παρέχει φυσικῶς δυσχερείας, χωρίζει τοὺς
οἰκοῦντας τὰς ἀντιθέτους κλιτύας τοῦ ὄρους, ὃ
χωρισμὸς δ' οὗτος εἶναι κατὰ τοσοῦτον ἀξιοση-
μείωτος, ἐφ' ὅσον ὁ πολιτισμὸς τῶν οἰκούντων
εἶναι μικρότερος.

Ἡ πείρα δι' ἀνυπολογίστων καταστροφῶν εἰς
διαφόρους χώρας ἀπέδειξεν, ὅτι οὐδὲ τὰ φράγ-
ματα (barrages) οὐδὲ τὰ προχώματα (digues)
εἰσὶν ἐπαρκῆ ἀμυντικὰ μέσα πρὸς πρόληψιν τῶν
πλημμυρῶν. Οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὰ δημόσια
ἔργα διαφοροτρόπως ἀπεπειράθησαν νὰ περιεῖ-
λωσι τὰς ἐκ τούτων βλάβας, ὁμοφώνως δ' οἱ ἀρ-
μόδιοι καὶ διὰ σπουδαίων νομοθετημάτων κα-
τέληξαν εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ μόνου ἐπαρκοῦς
καὶ πρακτικοῦ μέσου, ἥτοι εἰς τὴν ἀπόρροσιν
τοῦ χειμάρρου, κατὰ τὴν τεχνικὴν ἔκφρασιν, ἣν
κατορθοῦσιν ἀπαγορεύοντες τὸ δικαίωμα τοῦ νέ-
μεσθι (διὰ ποιμνίων) τὴν λεκάνην τῆς ἀπορροῆς
(bassin de reception) καὶ ἀναδασοῦντες ταύτην
διὰ φυτειῶν.